

in elk geval net zoveel succes. Patrick Lamberts

MOUNTAINEER 1974

OFF AMSTERDAM

WWW.MOUNTAINEER-MUSIC.COM

★★★★★

Amper een jaar geleden kwam het succesvolle debuutalbum van de Amsterdamse band Maggie Brown uit. Zanger en gitarist Marcel Hulst richtte zich daarnaast op zijn soloproject Mountaineer en heeft onder deze naam nu tien nummers uitgebracht.

1974 is een zeer kleurrijk en dynamisch americana-album met uiteenlopende geluiden en klanken. Heel rustige songs met akoestische gitaar of ukelele worden afgewisseld met meer uptempo nummers die ingekleurd zijn met lapsteel, upright bass, percussie en synths. Petje af voor Hulst, die met zijn mooie en soms bijna fluisterende stem de nummers net dat beetje extra dynamiek meegeeft. De liedjes liggen stuk voor stuk prettig in het gehoor en de heldere mix laat alle partijen heel duidelijk naar voren komen; je kunt daadwerkelijk alle noten horen, proeven en voelen. 1974 is een intieme, pure en eerlijke plaat met een melancholisch karakter die per luisterbeurt mooier wordt. Een prachtdebuut.

Ella-Milou Quist

RED VULTURES DAMN PRETTY

SELFIE RECORDS

WWW.REDVULTURES.COM

★★★★★

Met een albumtitel als Damn Pretty en de zelfbedachte 'badass rawk'-stijl schept Red Vultures hoge verwachtingen. Maar met dit album maakt het viertal bestaande uit zanger-gitarist Tony de Bruijn (Vals Licht), gitarist Frank Kleuskens (Heideroosjes), bassist Patrick de Kok (My Favorite Scar) en drummer Mike Coolen (Within Temptation) dat moois jammer genoeg niet waar. Damn Pretty lijkt voornamelijk een compromis tussen de stijlen van Kane - excusez le mot - en Foo Fighters. Ook roept het nogal wat vragen op dat Frank de band inmiddels al weer heeft verlaten en is vervangen door Daan Janzig (My Favorite Scar). En waarom blijft Mike wel vaste studiodrummer, maar wordt hij live stevast vervangen door Jarno van Osch? Ondanks deze vraagtekens zijn gitaar- en drumwerk, vocalen, nummeropbouw en productie sterk genoeg. Althans, als je de sporadische kleine slordigheden in de productie door de vingers ziet, evenals de met vlaggen onvaste, geknepen vocalen. Wel brengt Red Vultures voldoende variatie aan in de muziek, wat het luisterplezier enigszins herstelt. De bonus-track, een ballad, had de luisteraar een troostend, warm afscheid kunnen bieden, ware het niet dat de zangpartij een griezelig beeld van Dinand Woesthoff oproept. Damn Pretty is geen verdomd

LUCAS HAMMING THE PERV IN PERFECTION

PIAS

WWW.LUCASHAMMING.COM

★★★★★

De dynamiek spat uit de speakers als je de verse EP The Perv in Perfection van Lucas Hamming opzet. De zelfverkleerde rebel klinkt als een jonge ongepolijste Elvis Costello. Hij laat het echter niet bij enkel agressief beuken op een cleane gitaar, maar voegt zeer goed verzorgde achtergrondvocalen en zelfs zo nu en dan een blazerssectie toe aan zijn rauwe britpop. Dat hij die volle arrangementen fris en transparant laat klinken, is meer dan knap. Lucas was ooit finalist bij De Beste Singer Songwriter, maar heeft zichzelf in een onwaarschijnlijk tempo ontwikkeld tot een complete, zeer veelbelovende muzikant. Zijn manier van musiceren, produceren en arrangeren posteert hem in dit prille stadium van zijn carrière al in de eredisie van de Nederlandse popmuziek. Naast Kensington, Dotan en Jett Rebel zorgt ook Lucas Hamming nu dat Nederland de komende jaren weer internationaal meetelt op de muzikale velden. Kom maar op met dat volwaardige album. Bert Middelbos

mooie plaat, maar misschien wel de vroegere kiem van een badass band. Arie Kampman

SELAH SUE REASON

BECAUSE/WARNER

WWW.SELAHSUE.COM

★★★★★

In de aanloop naar het nieuwe album van Selah Sue was ik erg benieuwd: zou de Vlaamse zangeres vasthouden aan haar vertrouwde formule van urban soul, reggae en vocale trucjes, of kiest ze toch voor een andere weg? Het is overduidelijk dat laatste geworden: het urban-gehalte is naar de

achtergrond verdwenen en de reggae is zelfs bijna helemaal weg: Reason is daarmee grotendeels een poppy soulplaat geworden met hier en daar wat elektronische invloeden. Alle composities zitten uitermate sterk in elkaar, met de lekkere single Alone als beste voorbeeld. Toch knaagt er iets. Op zich hoeft het niet erg te zijn dat die ooit zo kenmerkende zang van Selah Sue

inmiddels verdwenen is; dat heet nu eenmaal ontwikkeling. Maar wat overblijft is - hoe leuk het snoetje van Sanne Putseys ook is - een nogal gene-

riek album dat weinig overlaat van de unieke muzikale verschijning die Selah Sue eerder was. Stefan Sjoers

SPLENDID THE GOOD LIFE

SPLENDID MUSIC/PIAS

WWW.SPLENDIDMUSIC.NL

★★★★★

Het blijft een probleem voor Splendid: het bandgeluid ontwikkelt zich maar niet. Ook op nieuweling The Good Life levert de Haagse band weer een feestelijke mengeling van reggae, pop en hiphop die het ongetwijfeld goed gaat doen op de festivalweides. Maar sinds Splendids doorbraak in 2011 zijn er veel binnen- en buitenlandse bands bijgekomen die hetzelfde trucje beheersen, en deze sound in sommige gevallen zelfs een stuk frisser presenteren. Daardoor dreigt The Good Life nu een beetje